

Конкурс за есе - Трета награда

Вангел Панов
Сдружение с нестопанска цел „Колегиум
за камерна музика „АРСМУЗИКА ШУМЕН”
град Шумен

Моят опит с програмите
на Фондацията „Работилница за граждански инициативи”

2005 година

Сряда, 2005, Март 9 14:24:10 EET

Uvazhaemi kolegi,
za suzhalenie vashata organizaciya ne beshe odobrena za uchashtie v programata za Mobilizirane na mestni resursi - Komponent 1. Nadyavame se da imame drugi vuzmozhnosti da rabotim zaedno.

Spisuk na organizaciite, koito byaha odobreni za uchashtie v programata mozhetе da namerite na adres:
[http://www.wcif-
bg.org/index.php?page=news_view&ID=105&lang=bg&wid=5a86eebf6204e1ebefc58d766ad565cd](http://www.wcif-bg.org/index.php?page=news_view&ID=105&lang=bg&wid=5a86eebf6204e1ebefc58d766ad565cd)

Sledvashtata sedmica shte poluchite tova suobshtenie i na posocheniya ot vas poshtenski adres.

S uvazhenie,
Yuriy Vulkovsky

=====
Yuriy Vulkovsky
Grants Manager
Workshop for Civic Initiatives Foundation
78, Knyaz Boris I Str, Sofia 1000
tel./fax: +359 2 980 1268 , 980 6915
e-mail: yvulkovsky@wcif-bg.org
<http://www.wcif-bg.org>

Часът е 17.00 на 10 март 2005 г. Десетина човека от колегиума за камерна музика „АРСМУЗИКА ШУМЕН”, дошли по-рано за репетиция, гледаха стъписани екрана на компютъра и заедно с мен не можеха да повярват, че там пише това, което е написано. А всичко се нареждаше толкова добре!

В началото на март 2005 г. бяхме получили съобщение, че ни е утвърден проекта „Музикален албум на обединена Европа” по програмата „Младежки дейности” на Държавната агенция за младежта и спорта, чрез който щяхме да се сдобием със собствено помещение за репетиции. Най-сетне щяхме да спрем повече от двугодишното митарстване на колегиума по църкви, читалища, военни клубове, музеи и залата на Общината и да имаме условия за нормална репетиционна дейност.

А проектът, който бяхме разработили пред Фондацията „Работилница за граждански инициативи”, щеше да ни позволи самите ние да си осигурим и онази толкова жадувана финансова самостоятелност.

Гледах внимателно лицата на момчетата и момичетата от колегиума, които от началото на февруари 2005 г. преминаха през целия път от раждането и обсъждането на идеята до нейното превръщане в проектно предложение. Усещах тяхното отчаяние, че част от толкова дълго премислената схема за осигуряване на нормални условия за работа на колегиума, рухва безвъзвратно. За разлика от друг път нямах особено желание да ги ободрявам, защото онова което бях научил предния ден, щеше да ги отчае още повече. А ситуацията можеше да се оцени като комична, ако не бе трагична за колегиума. След тримесечно разтакаване, на 9 март 2005 г. различни постоянни комисии към Общинския съвет в Шумен се бяха произнесли по нашето предложение за предоставяне на помещение. Икономическата и юридическата комисии бяха одобрили нашето искане, но точно Комисията по култура, образование и просвета, водейки се от някакви неведоми съображения, беше отказала да го одобри към този момент и по типично нашенски маниер беше го оставила за разглеждане през следващата сесия, която щеше да се проведе във втората половина на април, т.е. доста след началната дата на проекта пред ДАМС. Това ни поставяше пред реалната угроза да загубим завоюваното доверие с толкова труд по време на изпълнението на предходния проект.

А сега и това!!!

На бърза ръка съчинихме и върнахме по електронната поща до фондацията едно послание от рода на казашкото до турския султан! Вече не си спомням какво точно писахме в това послание, но добре си спомням, че реакцията ни беше като на разглезени деца от детската градина, на които бяха отнели любимите играчки. Самолюбието на всички беше сериозно наранено. Ама как така и откъде на къде няма да ни одобрят проекта? Според нас проектът ни беше супер и онези от „Фондацията” просто не са разбрали „гениалността” на предложението.

И тогава в суматохата някой от младежите, вече не си спомням кой, подхвърли:

- Добре де, какво ни пречи да се опитаме да направим онова, което така или иначе сме разработили!

Младостта има своите предимства и едно от тях липсата на опит, особено горчив! Но, защо пък не?!

И се започна изпълнението на един, както сега е модерно да се нарича, екшън план, който представляваше съкратен вариант на нашия проект пред ФРГИ.

След две поредни сесии на Общинския съвет и явяването на един търг за отдаване под наем на недвижим имот между тях, се сдобихме най-сетне с помещението, което толкова много ни бе необходимо за изпълнението на проекта „Музикален албум на обединена Европа”. Е, не беше онова, за което кандидатствахме пред Общинския съвет на Шумен. Между другото помещението, за което кандидатствахме първоначално, и днес си стои пусто и само събира паяжините в двора на музея „Панчо Владигеров”.

Чрез използване на техниките, които бяхме предложили в неодобрения проект за мобилизиране на местни ресурси, успяхме да осигурим средства, с които през юли 2005 г. отидохме в Италия и записахме православни песнопения, а през октомври стигнахме и до Литва, където участвахме в два фестивала за сакрална музика.

Най-важното бе, че успяхме да проверим на практика почти всички идеи от проекта, чието отхвърляне така болезнено преживяхме. Вярно, че всичко бе на принципа на пробата и

грешката, но в замяна на това се превърна в наш, собствен, и затова безценен опит, а и се убедихме, че горе-долу сме уцелили вярната посока за оцеляването на малка нестопанска организация в областта на изкуството и културата.

2006 година

Нова сесия за проекти за мобилизиране на местни ресурси на ФРГИ. Този път успяхме!!! Проектът ни за разработване на стратегия за мобилизиране на местни ресурси в рамките на програмата „Ефективност и ефикасност за промяна” бе утвърден за финансиране!

Ако трябва да опиша с едно изречение онова, което се случи с „АРСМУЗИКА ШУМЕН” по време на изпълнението на проекта от 18 март 2006 г. до края на януари 2007 г., мога да го опиша с едно много бързо проходящо дете, което към началото беше пеленаче, а към края на проекта беше вече поне на средната възраст на членовете на нашия колегиум. И което е най-важното, че пеленачето в един определен момент само си изкова проходилката, което беше най-ползното достижение за младия и неопитен екип на колегиума.

На всички им допадна начинът на съфинансиране, защото имаше вече своя опит от предходната година. Всеки от сдружението познаваше деветте члена от „групата на съветниците” и въпреки сериозните им бизнес и административни позиции ги приемаше преди всичко като наши почитатели. А след като през м. юни 2006 г. тази „група съветници” постави началото на ФЕН клуба на „АРСМУЗИКА ШУМЕН” и започнаха да се подписват първите договори в рамките на системата за корпоративна подкрепа, нещата за „АРСМУЗИКА ШУМЕН” придобиха съвсем други измерения.

Залата ни се превърна в комфортно място за работа, новите записи в Италия на европейска сакрална музика бяха финасирани с привлечени средства от наши корпоративни партньори и от ФРГИ, оборудването на колегиума с електронни инструментни и озвучителна техника ни правеше все по-независими. Към самочувствието на добри изпълнители на разнообразна вокална музика надграждахме и самочувствието на нестопанска организация, която за разлика от редица други сродни изпълнителски формации в града и страната не зависи от „благоволението” на местната власт. Можехме да планираме всичко самостоятелно, и което е особено важно в настоящия момент, да осигуряваме финансово публичните си прояви.

За мен истинското удовлетворение настъпи в момента, в който с привлечените от корпоративните партньори и с отпуснатите от ФРГИ средства изпратихме 2 талантливии наши певци на 5-я Международен конкурс за млади изпълнители на сакрална музика в Рим през октомври 2006 г.

Станислава Марчева и Наталия Господинова, придружавани от ръководителката на колегиума, бяха първите български изпълнители, участвали на този престижен международен конкурс, в който 147 изпълнители от 47 страни се бореха за благосклонната оценка на журито, съставено от артистичните директори на едни от най-известните оперни сцени в Европа. За Станислава успешното ѝ представяне на конкурса, финансирано от ФРГИ и партньорите на „АРСМУЗИКА ШУМЕН” се превърна в преломен момент и от февруари 2007 г. тя вече е сред солистите на Варненската опера.

Онова, което силно впечатли останалите участници в конкурса, а и част от българската общност в Рим е, че това участие е в резултат на съвместен проект на нашата малка организация с лидер сред неправителствените организации в България. Димитър Ганчев – главен редактор на българската секция на Радио Ватика, изрично подчерта в излъченото

интервю с трите представителки на „АРСМУЗИКА ШУМЕН”, че този проект има за цел да мобилизира подкрепата на местната общност на дейността на малка нестопанска организация и в резултат може да се получи и такова ефектно събитие като българско присъствие на толкова престижен международен музикален форум.

2007 година

Невероятна година!!! Година на самочувствие!

Тя започна с едноседмичен януарски уоркшоп за млади изпълнители на сакрална музика. Първият ни самостоятелно организиран уоркшоп и финансиран в рамките на проекта за мобилизиране на местни ресурси!!! За една седмица интензивна работа участниците в уоркшопа успяха да постигнат толкова, колкото при други условия би била необходима едва ли не половин година.

Самият проект за мобилизиране на местни ресурси приключи в края на януари, но стратегията беше разработена до края на 2008 г. и всичко онова, което бе научено в хода на изпълнението му продължаваше да действа безотказно. Като мениджър на колегиум, който е организация с нестопанска цел, аз усещах все повече и повече ползата от това, че от март до юни 2006 г. заедно с колегите от Фондацията „Работилница за граждански инициативи” сме работили целенасочено за създаването на тази стратегия и сега, след приключването на проекта ми остава единствено да координирам изпълнението на вече утвърдения управленски алгоритъм.

Във Фенклуба на „АРСМУЗИКА ШУМЕН” вече членуваха 75 индивидуални и фамилни члена, които представляваха банкови, застрахователни и финансови институции, шефове на местните медии, публични личности, бизнесмени и бизнесдами от Шумен, Търговище, Смядово, Нови Пазар и Каспичан. Системата за корпоративно партньорство се превръщаше във все по-ефикасен инструмент за осигуряване на финансовата независимост на колегиума. Да не говорим, че при воденето на преговорите за корпоративна подкрепа заедно с мен редовно участваха 2 члена, представители на студентската общност в колегиума, за които този период им донесе знания и умения, така необходими им в тяхната бъдеща професионална реализация на педагози по музика и бъдещи ръководители на музикални формации.

За 2007 г. колегиумът успя да реализира 30 самостоятелни сценични изяви, от които 20 извън Шумен!!! От тях 8 в чужбина – през април в Прищина, два пъти в Букурещ (веднъж през юли и веднъж през октомври), и по веднъж в Будапеща, Братислава, Прага, Млада Болеслав и Виена през октомври. Всеки един от тези концерти е незабравим като музикално събитие, но основното удовлетворение бе от факта, че не само изпълняваме на професионално ниво съответната концертна програма, а и че цялата подготовка и финансово обезпечаване на концерта е в резултат на прилагането на техниките, включени в „Стратегията”, както я наричахме накратко.

Това с особена сила важи за двата благотворителни концерти, които организирахме през 2007 г. за набиране на средства за подпомагане на православните църкви в село Овчарово и в Букурещ по време на техните храмови празници. И докато за концерта на 20 юли 2007 г. в Букурещ задачата ни по-скоро да бе да съберем средствата за транспорта до румънската столица и сумата, който оставихме на храма бе по-скоро символична, то след концерта на 17 юни в църквата „Света Троица” в с. Очварово, сумата, която остана в храма, бе достатъчна за отпочване на необходимия ремонт. Комичното след благотворителния концерт в Овчарово бе, че някак си засегнати от нашия дарителски жест, различни политически сили предизборно

обещаваха суми за ремонта на църквата с пъти надвишаващи нашия скромнен принос, събран преди всичко от членовете на Фенклуба и връчен на отец Емил Павлов веднага след концерта. Сега, година по-късно, нито едно от тези обещания на политическите партии не е изпълнено.

Друго събитие, което предизвика появата на новия проект на „АРСМУЗИКА ШУМЕН“ през 2008 г., бе след концерта на колегиума в катедралата „Света Дева Мария – покровителка на унгарците“ в Будапеща на 15 октомври 2005 г. Тогава Гизела Калицов - председателката на българското самоуправление в осми район на Будапеща засегна една тема, която от дълго време назряваше в колегиума:

- Възхитителен беше концерта Ви с православна и западноевропейска сакрална музика, ама можете ли да пригответе концерт със стари градски песни, които така добре се помнят от нашите българи тук. Ние с удоволствие ще Ви приемем отново тук с такава програма!

Факт бе, че по време на подготовката на годишните музикални четения „Ново звучене на фолклорните мотиви“ през март същата година, Юлияна и част от студентите, членове на колегиума, се бяха натъкнали на оригиналните партитури на интересни и малко известни градски песни, изпълнявани в Шумен в края на XIX и началото на XX век. На всичко отгоре, голяма част от тях с европейски корени и то най-вече с унгарски произход.

Но спазвайки изискванията на стратегията за мобилизиране на местни ресурси, през октомври 2007 г. всичко беше вече разчетено за сезон 2007/2008 и щеше да бъде много трудно да отделим време и ресурс за подготовката на допълнителен концертен продукт.

Преди приключача с 2007 г., искам да разкажа за един много показателен случай по време на годишното ни рождено парти на 13 декември 2007 г.. Сред гостите на партите бе и г-н Фекрет Индже, изпълнителен директор на „АЛКОМЕТ“ АД (най-големия алуминиев завод на балканския полуостров) заедно със съпругата си и г-н Иван Динев – директор по връзки с обществеността на фирмата и член на групата съветници към „АРСМУЗИКА ШУМЕН“. Връчвахме нашите годишни награди, като наградата за най-щедър спонсор на „АРСМУЗИКА ШУМЕН“ отиде при Пламен Стайков – директор на местния клон на Първа инвестиционна банка. Веднага след връчването на наградата, г-н Динев дойде при мен и каза:

- Г-н Индже иска да знае каква е била сумата, с която ПИБ е финансирала Вашата дейност и колко ще е необходимо за да вземем ние тази награда догодина!

2008 година

Нова сесия на Програмата „Живо наследство“ на Еврофутбол и Фондацията „Работилница за граждански инициативи“. Оживеното обсъждане на идеите, обявени в анонса на програмата, доведе до извода, че нашия проект може да се насочи към пресъздаване на градското музикалното наследство на Шумен. Интересното при това обсъждане бе, че именно студентите приеха идеята безрезервно и усетиха закачката в нея, докато част от по-възрастните членове на колегиума поеха идеята с криви усмивки. Абе с една дума – досега Моцарт, Сибелиус, Бах, Пучини, Хайдн и сега.... изведнъж стари градски песни!!!

Този път, въпреки, че си бях изградил принципа, когато се обсъждат музикантските въпроси да не се намесвам (все пак аз съм икономист по професия и не разбирам нищо от музика), се

наложи да им припомня, че само преди година представихме една от най-силните си програми, посветена на българския фолклор. Това беше концертната програма „Ново звучене на фолклорните мотиви”, която бе толкова радушно приета от шуменската публика. Директният ми въпрос към скептично настроените бе – с какво изпълнението на градския песенен фолклор е по-нереномирано от изпълнението на песни, които са били преди всичко част от селския бит на българина. И тъй като цялата досегашна близо шестгодишна история на „АРСМУЗИКА ШУМЕН” е низ от разчупване на стереотипи, наложи се и този път да разчупваме такива, само че този път в главите на част от нашите изпълнители.

12 март 2008 г. На сайта на Фондацията се появи съобщението, че са подадени 198 проекта по програмата „Живо наследство”. У-а-у!!! Веднага се появи съмнението, че при толкова много подадени проекти, едва ли ще бъдем сред одобрените. Настроението в екипа на „АРСМУЗИКА ШУМЕН” след тази новина бе близо до това, каквото е описано в началото на това есе. Вече бяхме готови да реагираме така, както реагирахме през 2005 г. Така или иначе проекта е готов, да си запрягаме ръкавите и... каквото камертона покаже.

02 април 2008 г. Официалното съобщение за одобрените проекти, сред които беше и нашият „Градската песен в Шумен – една прекъсната музикална традиция” предизвика еуфория в екипа, а лично за мен – удовлетворение от факта, че бяхме спечелили за втори път доверието на Фондацията „Работилница за граждански инициативи”. До каква степен тези два проекта са повлияли за създаването на духа на екипност в колегиума говори следният един факт. Поради лекарска грешка диригентката на колегиума Юлияна Панова престоя близо месец в болниците в Търговище и София от 27 април до 27 май, а по проекта нейна беше задачата да аранжира подбраните произведения, да комплектова сборника с оригиналните и аранжирани партитури, както и да проведе репетициите за подготовката на концерта – матине на 31 май 2008 г. в шуменската художествената галерия. Поради нейното отсъствие репетициите се провеждаха самостоятелно от членовете на колегиума, които за първи път от 6 години работеха без своя диригент. От своя страна студентите Пролет Пенчева, Надежда Манова, Тодор Сивов, Ивайло Ганев и Димитър Димитров, въпреки че в този период бяха изключително натоварени като четвъртокурсници, не само подготвиха и изпълниха част от соловите песни по време на матинето, но и създадоха макета на сборника и електронните варианти за новите аранжimenti на песните.

Като краен резултат никой от публиката, както и от гостите в препълнената зала на художествената галерия по време на концерта на 31 май 2008 г. не разбра, че всъщност Юлияна, която акомпанираше на изпълнителите, е с тях едва от 28 май.

Което си е вече истински професионализъм, въпреки че всички певци в колегиума участват в дейността му на доброволни начала!

А иначе – към 1 юли 2008 г. членовете на Фенклуба за предстоящия сезон 2008/2009 приближават цифрата 100 индивидуални и 10 фамилни члена, вече са подписани част от новите договори за корпоративна подкрепа и е готов макета на концертната брошура за сезон 2008/009, където тази подкрепа ще бъде отразена. С една дума, онова което получихме от проектите, финансирани от Фондацията „Работилница за граждански инициативи” се превърна в делово ежедневие на „АРСМУЗИКА ШУМЕН”.

А прогос – на 13 и 14 септември 2008 г. ще изнесем концерта „Градската песен в Шумен” в театър „Барка” в Будапеща по покана на българското самоуправление в район Йожевварош.